

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BRAȘOV
SECȚIA CIVILĂ

Dosar nr. (...)

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 29 ianuarie 2018

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE – (...) - judecător

Judecător – (...)

Grefier – (...)

Pe rol se află soluționarea apelului declarat de (...) și (...) împotriva sentinței civile nr. (...) din (...) pronunțată de Tribunalul Brașov – Secția I civilă în dosarul nr. (...), având ca obiect „pretenții”.

La apelul nominal făcut în ședință publică se constată lipsa apelantului pârât (...), apelantului pârât (...) și a intimatului reclamant (...).

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare, precum și împrejurarea că în data de 12.12.2017 s-a depus la dosar, prin serviciul registratură al instanței, punct de vedere formulat de apelantul pârât (...) cu privire la necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri preliminare, după care:

Instanța constată că toate părțile au formulat punct de vedere cu privire la necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pusă în discuție din oficiu în condițiile art. 520 alin. 1 Cod de procedură civilă.

Totodată, ia act că părțile au solicitat judecarea cauzei în lipsă potrivit dispozițiilor art.223 alin.3 Cod procedură civilă.

CURTEA,

În ședința publică din data de 13.11.2017, instanța a invocat din oficiu necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „Dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.13 din O.U.G. nr. 27/2006, art. 18 din H.G. nr.1860/2006 face parte din categoria reglementărilor aplicabile personalului din instituțiile publice care vin în completarea art. 13 alin. 1 din O.U.G. nr. 27/2006”, amânând judecarea cauzei pentru a da posibilitatea părților să formuleze puncte de vedere.

Analizând lucrările dosarului,

I. constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art 519 cod procedură civilă, motivat de faptul că:

- De lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor art 13 din OUG nr 27/2006 depinde soluționarea pe fond a cauzei întrucât:

Prin considerentele sentinței civile nr (...) pronunțată de Tribunalul Brașov, ce face obiectul analizei în calea de atac a apelului în care s-a procedat la prezenta sesizare a instanței supreme, se reține că dispozițiile art 18 din HG nr 1860/2006 care restrâng condițiile de acordare a indemnizației de delegare, nu sunt aplicabile în cauză deoarece art 13 al 3 din OUG

nr 27/2006 stabilește că prevederile al 1 se completează, după caz, cu reglementările aplicabile personalului din instituțiile publice, astfel încât, dispozițiile HG nr 1860/2006, normă cu rang inferior, nu pot restrânge condițiile de acordare a drepturilor recunoscute prin dispozițiile OUG nr 27/2006, reglementare cu rang superior.

Ca urmare, spre deosebire de situațiile din dosarele invocate de apelantul (...), Tribunalul Brașov a supus analizei raportul dintre norma superioară și cea inferioară și nu dintre norma generală și cea specială.

Prin apelul pârâtului (...) s-a invocat neaplicarea față de intimatul reclamant a dispozițiilor art 13 al 1 din OUG nr 27/2006, iar prin apelul pârâtului (...), Tribunalul Brașov s-a invocat aplicabilitatea la situația concretă a intimatului reclamant, căruia i-au fost decontate cheltuielile zilnice cu transportul între localitatea de domiciliu și cea în care se află locul de muncă unde a fost delegat, a dispozițiilor art 18 din HG nr 1860/2006.

Motivele de apel invocate în cauză vizează interpretarea dispozițiilor legale indicate în întrebarea adresată instanței supreme.

Problema de drept este nouă și nu a mai fost analizată până la acest moment, iar aplicarea și interpretarea dispozițiilor art 13 din OUG nr 27/2006, în sensul dacă art. 18 din H.G. nr.1860/2006 face parte din categoria reglementărilor aplicabile personalului din instituțiile publice care vin în completarea art. 13 alin. 1 din O.U.G. nr. 27/2006 comportă interpretări diferite, fiind necesară intervenția Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În privința cauzelor indicate de apelantul (...) în dovedirea susținerii potrivit căreia, chestiunea de drept invocată de instanță, nu ar îndeplini condiția de a fi nouă, Curtea reține că, pe de o parte, apelantul menționat nu a depus la dosar practica judiciară invocată, iar accesul în baza de date EMAP nu este permis pentru toate dosarele indicate, respectiv de instanțele care au soluționat aceste dosare (dos nr (...) al Tribunalului Călărași și dosarul nr (...) al Tribunalului Bistrița-Năsăud), iar pe de altă parte că în celelalte cauze indicate situația de fapt a fost diferită (delegare la un loc de muncă aflat în localitatea de domiciliu – dosar nr (...) al Tribunalului Argeș, asigurarea transportului cu autoturismul cu care se deplasau procurorii titulari la parchetul unde reclamantul fusese delegat – dosar nr (...) al Tribunalului Bacău declinat de la Tribunalul Galați, nu s-au plătit cheltuielile zilnice cu transportul), iar analiza instanțelor a vizat raportul general-special dintre cele două norme sau înlăturarea de plano a incidenței HG nr 1860/2006.

Ca urmare, în contextul situației de fapt din prezenta cauză și a manierei de analiză realizată de prima instanță și a celei de critică în calea de atac a apelului, chestiunea de drept invocată de instanță din oficiu este una nouă, neanalizată până în prezent de Înalta Curtea de Casație și Justiție prin niciuna dintre căile puse la îndemână de legiuitor.

De altfel, maniera în care instanțele au mai supus analizei incidența dispozițiilor art 13 al 1 din OUG nr 27/2006 nu a fost circumscrisă niciodată celei ce face obiectul chestiunii de drept invocată prin prezenta sesizare, iar din practica evidențiată mai sus nu rezultă cu evidență interpretarea corectă ce trebuie dată normei art 13 al 1 din OUG nr 27/2006 astfel încât este necesară intervenția instanței supreme în mecanismul prevăzut de art 519 și urm cod procedură civilă pentru a statua dacă art. 18 din H.G. nr.1860/2006 face parte din categoria reglementărilor aplicabile personalului din instituțiile publice care vin în completarea art. 13 alin. 1 din O.U.G. nr. 27/2006.

În atare situație, pentru dezlegarea apelurilor este necesară pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept invocată.

- Problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre, astfel cum rezultă din evidențele instanței supreme la consultarea site-ului acesteia la data pronunțării.
- Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate la data pronunțării.

II. expunerea succintă a procesului:

Instanța reține în esență că prin acțiunea introductivă, reclamantul (...) a solicitat în contradictoriu cu intimații (...),(...) și (...), obligarea pârâților (...),(...) la calcularea și plata către reclamant a diurnei prevăzute de art 13 al 1 lit a din OUG nr 27/2006 în cuantum de 2% din indemnizația de încadrare brută lunară pentru perioada în care a fost delegat în altă localitate decât cea de domiciliu, respectiv 15.07.2015-31.12.2015, obligarea Statului Român prin Ministerul Finanțelor Publice la alocarea fondurilor necesare plății drepturilor solicitate și actualizarea sumelor conform indicelui de inflație, începând cu data nașterii dreptului și până la data plății efective.

În motivarea acestei cereri, reclamantul a arătat că în perioada 15 iulie-21 decembrie 2015 a fost delegat în funcția de prim-procuror la (...), efectuând zilnic naveta de la domiciliu (...) la locul de muncă din mun (...), fără a beneficia de diurna prevăzută de art 13 al 1 lit a din OUG nr 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției.

Având în vedere că prin Nota nr (...) a Secției resurse umane și documentare din cadrul (...) transmisă tuturor unităților de parchet la data de 15.01.2016 s-a apreciat că dispozițiile art 13 din OUG nr 27/2006 au caracter derogatoriu față de dispozițiile contrare din HG nr 1890/2006 și se aplică prioritar, astfel că fiecare dintre drepturile prevăzute în art 13 al 1, privite individual, se acordă în condițiile OUG nr 27/2006 și orice restrângere sau condiționare a acordării acestora prevăzută în HG nr 1860/2006 încalcă direct OUG nr 27/2006, la data de 23.02.2016, după ce a luat la cunoștință de această notă, reclamantul a adresat o cerere (...) în calitatea sa de ordonator terțiar de credite, solicitând plata diurnei pentru perioada în care a fost delegat la (...).

(...) a respins la data de 31.08.2016 cererea reclamantului interpretând legislația în vigoare în sensul că pentru a beneficia de diurnă trebuia ca reclamantul să locuiască efectiv în mun (...) și să se întoarcă acasă doar la sfârșit de săptămână, manieră de interpretare care, în opinia reclamantului, suprimă dreptul prevăzut de art 13 al 1 lit a din OUG nr 27/2006 (dreptul la diurnă), fie pe cel prevăzut de art 23 al 4 din OUG nr 27/2006 (dreptul la decontarea cheltuielilor de transport). De asemenea, reclamantul a susținut că prin răspunsul de mai sus se dă o interpretare eronată art 11 din HG nr 1860/2006 apreciindu-se că reclamantul ar fi fost îndreptățit la plata diurnei numai dacă durata programului de lucru plus durata navei ar fi însumat 12 ore.

Prin întâmpinarea depusă în primă instanță, pârâțul (...) a apreciat acțiunea drept neîntemeiată, invocând faptul că, în condițiile în care reclamantul a beneficiat de decontarea cheltuielilor de transport pentru naveta zilnică între localitatea de domiciliu și localitatea unde și-a desfășurat activitatea, devin inaplicabile prevederile art 13 al 1 din OUG nr 27/2006.

Tribunalul Brașov a admis excepția lipsei calității procesuale pasive a Statului Român prin Ministerul Finanțelor Publice reprezentat Administrația Județeană a Finanțelor Publice (...), a admis excepția lipsei calității procesuale pasive a (...), a respins excepția lipsei calității procesuale pasive a (...), a admis cererea de chemare în judecată formulată de reclamant în contradictoriu cu pârâții (...) și (...) pe care i-a obligat la calcularea și plata către reclamant a diurnei, în cuantum de 2 % din indemnizația de încadrare brută lunară, pentru perioada în care reclamantul a fost delegat în altă localitate, decât cea de domiciliu, respectiv 15 iulie 2015 - 31 decembrie 2015. A respins cererea de chemare în judecată formulată de același reclamant în contradictoriu cu pârâții Statului Român prin Ministerul Finanțelor Publice reprezentat Administrația Județeană a Finanțelor Publice (...) și (...), ca fiind formulată în contradictoriu cu persoane fără calitate procesuală pasivă.

Prin considerente hotărârii primei instanțe s-au reținut, cu privire la soluționarea pe fond a acțiunii formulate în contradictoriu cu pârâții (...) și (...), următoarele:

Art 13 alin 1 lit a din OUG nr 27/2006 prevede că judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații-asistenți, care sunt detașați sau delegați în altă localitate decât cea de domiciliu, beneficiază, pe toată durata delegării sau detașării, de diurnă în cuantum de 2 % din indemnizația de încadrare brută lunară, dar nu mai puțin decât cuantumul prevăzut

pentru personalul din unitățile bugetare.

Diurna reprezintă un drept material stabilit în procente din indemnizația de încadrare brută lunare cuvenită magistratului și are rolul de indemnizație suplimentară cuvenită acestuia, ca urmare a faptului că își desfășoară activitatea profesională într-o altă localitate decât cea de domiciliu, ceea ce implică în mod evident un efort suplimentar, sub toate aspectele, din partea respectivului magistrat.

Dreptul prevăzut de art 23 alin 4 din OUG nr 27/2006, constând în decontarea cheltuielilor de transport între localitatea în care își au domiciliul sau reședința și localitatea unde se află sediul unității, îndeplinește un alt rol, respectiv acela de a acoperii o cheltuială, pe care, magistratul care își desfășoară activitatea într-o altă localitate, diferită de cea în care locuiește efectiv, o face în avans în folosul statului.

Prin urmare, îndeplinind funcții diferite, dreptul stabilit de art 13 alin 1 lit a din OUG nr 27/2006 și dreptul prevăzut de art 23 alin 4 din OUG nr 27/2006, nu se exclud reciproc, acestea putând coexista, astfel încât decontarea cheltuielilor de transport avansate de reclamant nu constituia un impediment pentru ca acesta să beneficieze și de diurnă, ordonatorii de credite pârâți în prezenta cauza interpretând greșit dispozițiile relative la drepturile cuvenite magistratilor în situația delegării.

Dispozițiile art 11 ori cele ale art 18 din HGR nr 1860/2006 care restrâng condițiile de acordare a indemnizației de delegare - nu sunt aplicabile în cauză, deoarece art 13 alin 3 din OUG nr 27/2006 stabilește că prevederile alin 1 din OUG nr 27/2006 se completează, după caz, cu reglementările aplicabile personalului din instituțiile publice, astfel încât, dispozițiile HGR nr. 1860/2006, normă cu rang inferior, însă nu pot restrânge condițiile de acordare a drepturilor recunoscute prin dispozițiile OUG nr 27/2006, reglementare cu rang superior.

Împotriva hotărârii au declarat apel pârâții (...) și (...) care au criticat-o sub aspectul nelegalității și netemeinicii.

Apelantul (...) a reluat în concret aspectele invocate la fondul cauzei, iar apelantul (...), care la fondul cauzei a formulat apărări doar sub forma excepției lipsei calității sale procesuale pasive, a arătat că deși prima instanță a reținut în mod corect incidența dispozițiilor art 13 din OUG nr 27/2006, a exclus aplicarea dispozițiilor speciale ale art 26 al 1 din HG nr 1860/2006 calificând în mod greșit OUG nr 27/2006 drept lege specială și HG nr 1860/2006 drept normă generală. În opinia acestui din urmă apelant, OUG nr 27/2006 reglementează cu caracter general condițiile de acordarea diurnei de delegare, iar HG nr 1860/2006 cuprinde condițiile speciale, derogatorii de la reglementările generale, în cazul personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului. În mod similar, instanța de fond a exclus aplicarea dispozițiilor art 18 din HG nr 1860/2006, apreciind în mod greșit că acest text vizează alt drept decât cel de diurnă și anume decontarea cheltuielilor de cazare și a omis să observe dispozițiile tezei finale ale art 18 potrivit cărora „În cazul în care condițiile de transport permit ca persoana aflată în delegare sau detașare să se înapoieze zilnic în localitatea de domiciliu, după terminarea programului de lucru, din localitatea unde este trimisă spre delegare sau detașare, ordonatorul de credite poate aproba decontarea cheltuielilor zilnice de transport sau costul unui abonament de transport, dacă cheltuielile astfel efectuate sunt mai mici decât cele pentru plata indemnizației zilnice de delegare sau de detașare și a cazării și dacă prin aceasta nu se afectează bunul mers al activității la locul delegării sau detașării. În această situație nu se acordă indemnizația zilnică de delegare sau de detașare”. În baza acestor dispoziții legale, opinia apelantului a fost în sensul că pe perioada delegării, intimatul avea dreptul doar la decontarea cheltuielilor zilnice de transport, distanța mică dintre cele două localități făcând posibilă revenirea acestuia zilnic la domiciliu.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Sesizarea instanței supreme în temeiul art.519 cod procedură civilă a fost pusă în discuția părților de către instanța de apel, Curtea de Apel Brașov.

1. Apelantul (...) a formulat notă de ședință prin care a apreciat inadmisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, nefiind îndeplinită condiția de noutate a chestiunii de drept

care face obiectul sesizării, așa cum impune art 519 cod procedură civilă. În acest sens, a arătat că în soluționarea acestor litigii, instanțele de judecată s-au pronunțat deja asupra chestiunii ridicate, fie într-un sens, fie în altul, practica fiind neunitară.

Au fost menționate, fără a fi depuse hotărâri judecătorești, dosarul nr (...) al Tribunalului Suceva și Curții de Apel Suceva, dosarul nr (...) al Tribunalului Argeș și al Curții de Apel Pitești, dosarul nr (...) al Tribunalului Brașov-Secția I civilă, dosarul nr (...) al Tribunalului Călărași – Secția I civilă, dosarul nr (...) al Tribunalului Galați – Secția I civilă, dosarul nr (...) al Tribunalului Bistrița-Năsăud.

2. Apelantul (...) a exprimat, prin notele de ședință depuse la dosar, un punct de vedere în sensul oportunității și admisibilității sesizării instanței supreme fiind vorba, în opinia acestei părți, despre lămurirea unei probleme de drept a cărei rezolvare este hotărâtoare pentru soluționarea prezentei cauze, chestiunea este nouă și asupra acesteia instanța supremă nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

3. Intimatul (...) a depus la dosar punct de vedere prin care a arătat că ar fi utilă în soluționarea cauzei o întrebare adresată Înaltei Curți de Casație și Justiție care ar trebui formulată expres în sensul dacă prevederile art 18 din HG nr 1860/2006 sunt aplicabile personalului din justiție (judecători, procurori, personal asimilat și magistrați asistenți) întrucât diurna prevăzută de art 13 al 1 lit a din OUG nr 27/2006 reprezintă un drept material stabilit în procente din indemnizația suplimentară cuvenită magistratului și are rolul de indemnizație suplimentară cuvenită acestuia, ca urmare a faptului că își desfășoară activitatea profesională într-o altă localitate decât cea de domiciliu, ceea ce implică în mod evident un efort suplimentar, sub toate aspectele, din partea respectivului magistrat.

Dreptul prevăzut de art 23 al 4 din OUG nr 27/2006, constând în decontarea cheltuielilor de transport între localitatea în care își au domiciliul sau reședința și localitatea unde se află sediul unității îndeplinește un rol, respectiv acela de a acoperi o cheltuială pe care magistratul care își desfășoară activitatea într-o altă localitate, diferită de cea în care locuiește efectiv, o face în avans, în folosul statului.

Prin urmare, îndeplinind funcții diferite, dreptul stabilit de art 13 al 1 lit a din OUG nr 27/2006 și dreptul prevăzut de art 23 al 4 din OUG nr 27/2006 nu se exclud reciproc, acestea putând coexista, astfel încât decontarea cheltuielilor de transport avansate de apelant neconstituind un impediment pentru a putea beneficia și de diurnă, ordonatorii de credite interpretând în mod eronat dispozițiile relative la drepturile cuvenite magistraților în situația delegării.

Intimatul a concluzionat în sensul că dispozițiile art 11 ori cele ale art 18 din HG nr 1860/2006, care restrâng condițiile de acordare a indemnizației de delegare nu sunt aplicabile în cauză întrucât art 13 al 3 din OUG nr 27/2006 stabilește că prevederile OUG nr 27/2006 se completează, după caz, cu reglementările aplicabile personalului din instituțiile publice (respectiv HG nr 1860/2006), însă dispozițiile HG nr 1860/2006 – normă cu rang inferior, nu pot restrânge condițiile de acordare a drepturilor recunoscute prin OUG nr 27/2006 – reglementare cu rang superior.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată:

- **redarea normei de drept interne apreciate a fi relevante pentru analiză:**

ORDONANȚĂ DE URGENTĂ nr. 27 din 29 martie 2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției

Art. 13

(1) Judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații-asistenți, care sunt detașați sau delegați în altă localitate decât cea de domiciliu, beneficiază, pe toată durata delegării sau detașării, de următoarele drepturi:

a) diurnă în cuantum de 2% din indemnizația de încadrare brută lunară, dar nu mai puțin decât cuantumul prevăzut pentru personalul din unitățile bugetare;

b) decontarea cheltuielilor de cazare la structuri turistice de categoria până la 3 stele inclusiv. În situația în care nu beneficiază de cazare în aceste condiții, au dreptul la o sumă

egală cu 0,5% din indemnizația de încadrare brută lunară pentru fiecare noapte, pe toată durata delegării sau detașării în altă localitate;

c) decontarea, în limita a 4 călătorii dus-întors, pe lună, a transportului aerian, naval, auto sau pe calea ferată clasa I, inclusiv vagon de dormit clasa I, ori, după caz, a 7,5 litri carburant la suta de kilometri, în situația în care deplasarea se face cu autoturismul. Decontarea transportului nu se acordă în cazul în care deplasarea se face cu autoturismul ce aparține instituției.

(2) abrogat

(3) Prevederile alin. (1) se completează, după caz, cu reglementările aplicabile personalului din instituțiile publice.

HOTĂRÂREA nr. 1860 din 21 decembrie 2006 privind drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului

Art. 18

În cazul în care condițiile de transport permit ca persoana aflată în delegare sau detașare să se înapoieze zilnic în localitatea de domiciliu, după terminarea programului de lucru, din localitatea unde este trimisă în delegare sau detașare, ordonatorul de credite poate aproba decontarea cheltuielilor zilnice de transport sau costul unui abonament de transport, dacă cheltuielile astfel efectuate sunt mai mici decât cele pentru plata indemnizației zilnice de delegare sau de detașare și a cazării și dacă prin aceasta nu se afectează bunul mers al activității la locul delegării sau detașării. În această situație nu se acordă indemnizația zilnică de delegare sau de detașare.

- redarea oricăror altor norme de drept interne apreciate a fi relevante pentru analiză:

ORDONANȚĂ DE URGENTĂ nr. 27 din 29 martie 2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției

Art 23

(3) Au dreptul la locuință de serviciu potrivit art. 22 sau, după caz, la compensarea chiriei în condițiile alin. (1) și (2) și cei delegați, detașați sau transferați în altă localitate decât cea de domiciliu, dacă ei, soțul/soția sau copiii aflați în întreținerea lor nu au în proprietate o locuință în localitatea în care sunt delegați, detașați sau transferați. În acest caz, personalul delegat sau detașat nu mai beneficiază de dreptul prevăzut la art. 13 alin. (1) lit. b).

(4) Judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații-asistenți, care nu beneficiază de locuința proprietate personală ori căroră nu li s-a acordat locuință de serviciu în condițiile art. 22 sau compensarea chiriei în condițiile alin. (1), în localitatea în care își desfășoară activitatea, au dreptul la decontarea cheltuielilor de transport între localitatea în care își au domiciliul sau reședința și localitatea unde se află sediul unității. În situația în care deplasarea se face cu autoturismul, aceștia beneficiază de decontarea contravalorii a 7,5 litri carburant la suta de kilometri, pentru perioada în care au lucrat efectiv.

HOTĂRÂREA nr. 1860 din 21 decembrie 2006 privind drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului

Preambul:

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare, Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1

(1) Drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice, indiferent de finanțarea acestora, pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării în cadrul localității, în interesul serviciului, se stabilesc potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Drepturile prevăzute la alin. (1) se acordă personalului din autoritățile și instituțiile publice, precum și din unitățile aflate în subordonarea, coordonarea sau sub autoritatea acestora.

(3) Cheltuielile de transport pentru personalul din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională sunt cele stabilite prin acte normative specifice.

ORDONANȚA GUVERNULUI nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare

Art. 6

Celelalte normative de cheltuieli, stabilite în condițiile reglementărilor legale în vigoare, se aplică în continuare și se vor actualiza de Guvern, potrivit condițiilor prevăzute prin dispozițiile legale de aprobare a normativelor de cheltuieli respective.

- **Prezentarea jurisprudenței proprii instanțe: nu a fost identificată**
- **Prezentarea jurisprudenței naționale/a altor state/comunitară/a drepturilor omului apreciată a fi relevantă pentru dezlegarea problemei de drept supuse analizei:**

În acest sens, se impune a fi redată cauzele invocate de apelantul (...) în nota de ședință cuprinzând punctul de vedere asupra sesizării instanței supreme și la care instanța a făcut referire în cuprinsul acestei încheieri, după cum urmează: dosar nr (...) al Tribunalului Suceava, soluționat și în apel, dosarul nr (...) al Tribunalului Argeș soluționat și în apel, dosarul nr (...) înregistrat inițial pe rolul Tribunalului Brașov și declinat în favoarea Tribunalului Ploiești, nesoluționat în apel la data prezentei, dosar nr (...) al Tribunalului Călărași fără posibilitatea consultării în EMAP a hotărârilor date în fond și apel, dosar nr (...) înregistrat inițial pe rolul Tribunalului Bacău și declinat în favoarea Tribunalului Galați, nesoluționat în apel la data prezentei, dosar nr (...) al Tribunalului Bistrița-Năsăud fără posibilitatea consultării în EMAP a hotărârilor date în fond și apel.

Se atașează prezentei hotărârile pronunțate în dosarele mai sus care au putut fi consultate în EMAP.

- **Evidențierea caracterului neunitar al jurisprudenței naționale consultate:**

Nu este vorba despre un caracter neunitar, ci despre aspecte diferite supuse analizei instanțelor de judecată și care au primit rezolvări bazate pe interpretări ale normelor de drept ce au tangențe cu problema de drept supusă dezlegării prin prezenta sesizare.

- **Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate:**

Între cele două norme de drept ale OUG nr 27/2006 și HG nr 1806/2006 nu este necesară o analiză a rangului acestora una în raport cu cealaltă întrucât în preambulul HG nr 1860/2006, se arată că acest act normativ a fost adoptat în temeiul art 108 din Constituția României, republicată, și al art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare. Ca urmare, din aceasta perspectivă, fiind o normă de organizare a executării unei Ordonanțe a Guvernului aprobată prin lege, HG nr 1860/2006 este susceptibilă de intra în categoria „reglementărilor aplicabile personalului din instituțiile publice”. Ceea ce face obiectul necesității dezlegării chestiunii de drept este sfera de întindere a acestor reglementări sub aspectul cuprinderii și a celor prevăzute de art. 18 din H.G. nr. 1860/2006.

Pentru toate aceste considerente, Curtea va admite cererea și va dispune sesizarea instanței supreme în condițiile art. 519 cod procedură civilă.

Având în vedere că dispozițiile art. 520 alin 2 Cod procedură civilă impun suspendarea prezentei cauze, față de sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în condițiile art. 519 Cod procedură civilă, se va proceda în consecință, până la pronunțarea hotărârii pentru dezlegarea chestiunii de drept.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:**

În baza art. 519 cod procedură civilă, dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.13 din O.U.G. nr. 27/2006, art. 18 din H.G. nr.1860/2006 face parte din categoria reglementărilor aplicabile personalului din instituțiile publice care vin în completarea art. 13 alin. 1 din O.U.G. nr. 27/2006”.

Dispune înaintarea prezentei încheieri, la care se vor atașa înscrisurile individualizate în adresa de înaintare.

În baza art. 520 al 2 Cod procedură civilă, suspendă judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 29 ianuarie 2018.

PREȘEDINTE,
(...)

JUDECĂTOR,
(...)

GREFIER,
(...)

Red. (...)

Tehnored. (...)